

ת"פ (תל אביב) 8773-09-23 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' מיקס און טיט בע"מ

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8773-09-23 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' מיקס און טיט בע"מ ואח'שלו -
אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 8773-09-23
מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה

נגד

1. מיקס און טיט בע"מ

2. ציון אטש

3. קורל קנאפו

4. עופר לוי

5. שווקי אבו גהל

6. חיים אטון

7. שחר סיאני

8. רועי נפתלי

9. אברהם לבי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[27.03.2025]

כבוד השופטת אביטל אמסלם- גלבע

ע"י ב"כ עוה"ד רינת יאיר-אילון

ע"י ב"כ עוה"ד שני טובול

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה לביטול כתב האישום בשל טענות מקדמיות, לפי סעיפים (3) 149, ו-(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי).

2. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום אשר מייחס להם את העבירות הבאות:
לכל הנאשמים:

א. השלכת פסולת ופסולת בניין ברשות הרבים - עבירה לפי סעיף 2 + 13(ב)(1) ו-(ג)1(א)(א) + 13(ח) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן - חוק שמירת הניקיון) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) (ריבוי עבירות).

- ב. פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה - עבירה לפי סעיף 13(ב)(4) ו-7(ד)+13(ח) לחוק שמירת הניקיון יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
נאשמים 1,2,3,5:
- ג. הפעלת עסק של הובלת פסולת במשאיות ללא רישיון - עבירות לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח - 1968 (להלן - חוק רישוי עסקים) ביחד עם סעיף 1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעונים רישוי), התשנ"ה - 1995, ופריט 5.1ב' בתוספת לצו רישוי עסקים ויחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
נאשמים 1, 2:
- ד. הפעלת עסק של תחנת מעבר לפסולת ללא רישיון עסק וללא התשתיות הדרושות - עבירה לפי תקנות 2, 3 לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת) התשנ"ח-1998 יחד עם סעיפים 10א ו-14 לחוק רישוי עסקים ויחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).
נאשמים 2, 3:
- ה. הפרת אחריות נושא משרה - עבירה לפי סעיף 15 + 2 + 7(ד) + 13(ב)(1), (ג)(1א)(א) + 13(ב)(4) + 13(ח) לחוק שמירת הניקיון (ריבוי עבירות).
נאשם 2:
- ו. הפרת אחריות נושא משרה - עבירה לפי סעיף 15 + 10א + 14 לחוק רישוי עסקים יחד עם תקנות 2, 3 לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח - 1998.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, נאשמת 1 הינה חברה פרטית אשר בצוותא עם הנאשמים האחרים, הפעילה לכל הפחות מחודש דצמבר 2021 ועד 3/11/22 תחנת מעבר פיראטית לפסולת ופסולת בנין בניגוד לחוק (להלן - תחנת המעבר). בבעלות נאשמת 1 היו משאיות וציוד מכני הנדסי (להלן - צמ"ה) כמפורט בסעיף 16 לכתב האישום. נאשם 2 היה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום בעלים, מנהל רשום, מנהל פעיל ונושא משרה בנאשמת 1 והיה אחראי על פעולותיה. בנוסף היו בבעלות נאשם 2 משאיות וכלים כמפורט בסעיף 18 לכתב האישום ששימשו להובלת הפסולת אל תחנת המעבר וממנה. נאשמת 3, פיקחה על הנהגים וניהלה את סידור עבודתם מטעם נאשמת 1. נאשמים 4-8 היו נהגי משאית שכירים בנאשמת 1. בבעלות נאשם 5 היתה משאית ששמשה בפינוי הפסולת של תחנת המעבר. נאשם 9, היה עובד שכיר בנאשמת 1 ומיין פסולת בתחנת המעבר.
4. חוק שמירת הניקיון אוסר על השלכת פסולת ברשות הרבים, טיפול וסילוק פסולת לאתרים לא מורשים. עסק של תחנת מעבר לאיסוף אשפה ופסולת, לרבות הובלתה, עיבודה, ניצולה ומחזור, הינו עסק טעון רישוי, לפי סעיף 1 לחוק רישוי עסקים ביחד עם פריטים 5.1א5.1, 'ב' ו- 5.1 ג' בתוספת לצו רישוי עסקים. תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998 קובעות את ההוראות להפעלת תחנת מעבר, לרבות התשתיות ואופן התפעול, לצורך מניעת מפגעים וסיכונים סביבתיים, מניעת זיהום אויר ושמירה על הסדר והניקיון.

5. בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היה למי מהנאשמים רישיון עסק או היתר זמני להפעלת תחנת מעבר לפסולת בניין או רישיון עסק להובלת פסולת. הנאשמים הפעילו את תחנת המעבר ללא התשתיות הדרושות על פי דין, השליכו פסולת ברשות הרבים או באתרים לא חוקיים, לא שילמו היטל הטמנה ופעלו בצוותא על מנת להפעיל את תחנת המעבר, תוך הסבת מפגעים סביבתיים ובניגוד לחוק.
6. במסגרת הפעילות בתחנת המעבר, שינעו נאשמים 4-8 פסולת מאתרי בנייה שונים לתוך תחנת המעבר באמצעות המשאיות המפורטות בכתב האישום. הפסולת הושלכה בשטח תחנת המעבר, נערמה ומוינה על ידי נאשם 9 ולאחר מכן הועמסה באמצעות כלי הצמ"ה (ציוד מכני הנדסי) לאתרים לא מורשים לטיפול וסילוק פסולת. בשטח תחנת המעבר לא התקיימו תשתיות איטום, ניקוז, ציוד כיבוי אש והפסולת הונחה על קרקע חשופה. סכ"ה פינו הנאשמים בצוותא חדא לכל הפחות 2,677 מכולות מלאות פסולת בניין בגודל 8 קוב בתקופה הרלוונטית ללא שיש להם רישיון עסק לבצע זאת. הנאשמים 1-2 לא שילמו היטל הטמנה כמתחייב בדין.
- טענות הצדדים:
7. במסגרת מענה לכתב האישום שהוגש בכתב על ידי ההגנה, כפרו הנאשמים באופן גורף במיוחס להם וטענו טענה מקדמית לפי סעיף 149 (3) לחסד"פ, כי ישנו פגם או פסול בכתב האישום. לטענת ההגנה, כתב האישום מייחס לנאשמים עבירות שביצעו בתקופה שאינה ידועה להגנה, ללא פירוט מועדים ועובדות כדין ובניגוד להוראות החוק. כתב האישום אינו מפורט דיו, אינו עומד בקביעות הדין והפסיקה באשר לאופן בו יש לנסח כתב אישום וערוך בניגוד להנחיה 3.1 להנחיות פרקליט המדינה.
8. טענה נוספת של ההגנה היא כי העובדות כנגד 'חלק מהנאשמים' (כך לשון הכתוב ללא הפניה) - אינן מהוות עבירה כאמור בסעיף 149(4) לחסד"פ. הטענה נכתבה כך ללא פירוט נוסף.
9. המאשימה טענה כי כתב האישום עומד בכללי הדין והפסיקה, מנוסח בהתאם לדרישות החוק, מנוסח באופן המאפשר לנאשמים להתגונן מפניו ומתייחס לתקופה מוגדרת. המאשימה הפנתה לסעיף 85(4) לחסד"פ הקובע כי כתב האישום יכול בין היתר את תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון הזמן והמקום במידה שאפשר לבררם. כך גם הנחיית פרקליט המדינה אליה הפנתה ההגנה ופסיקת בית המשפט העליון אשר חזרו על כך שמלאכת ניסוח כתב האישום שמורה למאשימה ומידת ההתערבות בשיקול דעת זה היא מוגבלת ותעשה במקרים חריגים ונדירים כאשר ניסוח כתב האישום לוקה בחוסר סבירות קיצוני.
10. לגופו של עניין טענה המאשימה כי כתב האישום נהיר וברור, מתאר תקופה מוגדרת בה מיוחסות לנאשמים העבירות המופיעות בכתב האישום, מתאר את חלקו של כל נאשם ואת 'גבולות הגזרה' של האישומים והעובדות מפניהן צריכים הנאשמים להתגונן. הנאשמים רשאים לחלוק על המפורט בכתב האישום- אך טענות אלה יתבררו במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב המקדמי של הדיון.
- דין והכרעה

11. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שוכנעתי שדין הבקשה לביטול כתב אישום להידחות.
12. סעיף 85 לחסד"פ מונה את הפרטים שיכיל כתב אישום ובס"ק (4): "תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם".
- הנחיה 3.1 להנחיות פרקליט המדינה, אליה הפנו הצדדים, מוסיפה וקובעת כי כתב בסעיפים 5 ו-6, כי אישום "ינוסח באופן שיגשים את תכליותיו ויערך ככל הניתן ובהתאם לנסיבות העניין בבהירות, בענייניות, באופן מובנה וכרונולוגי ובלשון ממלכתית ועניינית". עליו להיות "עשיר דיו בפרטים כדי להציג בפני בית המשפט ובפני ההגנה את התיאור העובדתי אותו מבקשת התביעה להוכיח".
13. טוענת ההגנה כי אין די בתיאור תקופה כללית, כפי שמובא בסעיף 26 לכתב האישום, אלא יש לציין את המועדים והעובדות באופן מפורט יותר ולייחס לנאשמים מועדים ספציפיים. איני מקבלת טענה זו.
14. בסעיף 26 לכתב האישום צוין, כי לכל הפחות מחודש דצמבר 2021 ועד 3/11/22, הנאשמים הפעילו בצוותא תחנת מעבר פיראטית לפסולת ופסולת בניין. בנוסף, כתב האישום מפרט את חלקו של כל נאשם, תפקידו ופעולותיו בתקופה זו- ובצירוף חומרי החקירה וההודעות עליהן מתבססת המאשימה ושהועברו לעיונה של ההגנה - הרי שנפרשת בפניה התשתית העובדתית הקיימת וביכולתה להתגונן מפניה. למעלה מן הדרוש, יש להפנות למושכלות יסוד בדין הפלילי, באשר לנטל ההוכחה הרובץ על כתפי המאשימה להוכיח את העובדות המפורטות בכתב האישום, את היסוד העובדתי והנפשי של כל עבירה המיוחסת לנאשמים- וככל ולא תעמוד במלאכתה זו, הרי שלא יתבססו האישומים.
15. המאשימה אמונה על ניסוח כתב האישום, בשים לב לראיות המונחות לפניה ובהתאם לדין ולפסיקה. היקף שיקול הדעת המסור לתביעה בעניין זה הוא רחב, ורק במקרים חריגים וכאשר יתרשם בית המשפט כי יש בכך כדי לפגוע באופן מהותי ומשמעותי בהגנת הנאשם, יתערב בשיקול דעת זה, כך נקבע גם בעניין בג"ץ 683/20 פלונית נ' פרקליטות המדינה (נבו 12.3.2020):
- "למעלה מן הצורך, נוסף עוד כי כלל נקוט הוא בידינו לפיו לתביעה מסור שיקול דעת מקצועי נרחב בסוגיות הנוגעות להליך הפלילי, על כל שלביו - החל משלב החקירה, דרך אופן הגשת כתב האישום וכלה בשלב הערעור. כך למשל, חולש שיקול דעתן של רשויות התביעה על אופן ניסוח כתב האישום, על טיב האישומים שיוגשו, כמו גם על צירופם של אישומים והפרדתם, ועוד. לפיכך, התערבות בשיקול דעתן של הרשויות תיעשה במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם לוקה ההחלטה בחוסר סבירות קיצוני"
- (ראו גם בג"ץ 199/18 בן טובים נ' מדינת ישראל (20/3/18) ובג"ץ 8814/18 אמסלם נ' מדינת ישראל (27/1/19)).
16. המאשימה ציינה בתגובה כי כתב האישום מבוסס על תשתית ראייתית שתוצג בפני בית המשפט במהלך ניהול ההליך והוא מתייחס לדפוס פעולה של הנאשמים בפרק הזמן הרלוונטי. הדרישה לחייב את המאשימה בפירוט כל השלכה או שינוע של פסולת בתקופה המתוארת בכתב האישום, היא לדעת המאשימה ניסיון לרדד את חומרת העבירות ולהסתיר את העובדה שהנאשמים פעלו באופן שיטתי.
17. בשים לב להוראות החוק ולפסיקת בית המשפט העליון, איני סבורה כי ראוי ומוצדק יהיה להורות אפירורית למאשימה לנסח את כתב האישום באופן של פירוט כל פעולה ופעולה שביצע מי מהנאשמים. אכן, מסגרת הסמכות ומכאן האחריות, שייכת למאשימה, ויהיה עליה להוכיח ברף ההוכחה הפלילי, כי הנאשמים ביצעו את העבירות המיוחסות להם. בשלב מקדמי של ההליך, מבלי שהראיות מונחות לפני, איני מוצאת כי ניתן לקבל את הטענה של פגם או פסול בכתב האישום המצדיק את ביטולו. הטענה תישמר להגנה, וככל ותהיה רלוונטית לאחר שמיעת עדויות התביעה, תוכל לשוב ולהעלותה.
18. באשר לטענה כי כתב האישום לא מגלם עבירה כלפי חלק מהנאשמים- הרי שהטענה נוסחה באופן קצר ותמציתי מבלי שפורטו ולו הנאשמים אליהם מכוונת ההגנה, ועל כן לא מצאתי טעם בטענה זו.
- לאור האמור, הבקשה לביטול כתב האישום נדחת.
- ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ה, 27 מרץ 2025, במעמד הצדדים.